

# РЕШЕНИЕ

№ 3902

гр. София, 05.02.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,**  
в публично заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Татяна Жилова**

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5206** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 - чл.178 Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на „М.Г.Пропърти Мениджмънт“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], област Б., подадена чрез пълномощника адвокат Л. Т., срещу Решение № ППН-02-317/14.06.2022г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) във връзка с видеонаблюдение на жилищен комплекс от затворен тип „Апартхотел Р. В.“, находяща се на адрес: к.к. „Слънчев бряг“, [жк] .

С оспорения административен акт КЗЛД е взела следните решения: 1) обявила е жалбата, подадена от Ц. И. К., за неоснователна по отношение на камери №№1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 13, 14, 15 и 16; 2) обявила е жалбата на Ц. И. К. за основателна по отношение на камери №№8, 9, 11 и 12 за извършено нарушение по чл.5, §1, букви „а“ и „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните – ОРЗД); и 3) разпоредила е на жалбоподателя „М.Г.Пропърти Мениджмънт“ ЕООД на основание чл.5, §2, буква „г“ от ОРЗД да преустанови заснемането на чужди имоти и обществени пространства чрез препозициониране или прилагане на софтуерно замъгляване на камери №№8, 9, 11 и 12 в едномесечен срок от влизане на решението в сила.

Жалбоподателят оспорва жалбата в частта по т.2 и т.3.

Жалбоподателят „М.Г.Пропърти Мениджмънт“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адвокат Л. Т., оспорва решението в частта му по т.2 и т.3 като неправилно и незаконосъобразно. Счита, че КЗЛД е излязла извън предмета на жалбата, с която е била сезирана и е извършила служебна проверка по обстоятелства, които не са посочени в нея, което жалбоподателят преценява като съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди, че решението е вътрешно противоречиво, като диспозитивът не съответства на мотивите и на събраните доказателства. Не оспорва правомощията на КЗЛД да инициира служебни проверки и да дава задължителни предписания, но твърди, че тези правомощия се реализират по друг ред, а не при разглеждане на жалбата и обявяването ѝ за основателна по отношение на факти, срещу които няма изобщо оплакване. Сочи, че предписанията на КЗЛД са изпълнени, въпреки че решението не е влязло в сила. Поради това се иска отмяна на административния акт. Заявява претенция за разноски. Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. П., в представено писмено становище оспорва жалбата. Поддържа и доразвива мотивите на административния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Ц. И. К., с постоянен адрес в [населено място], не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, като прецени, че административният акт подлежи на оспорване и жалбата е подадена от неговия адресат в законовия срок, намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Производството пред КЗЛД е образувано във връзка със сигнал вх.№ППН-02-317/14.06.2022, подаден от заинтересованата страна Ц. И. К., собственик на самостоятелен обект в сградата – апартамент №B26, на външната стена на който е монтирана камера за видеонаблюдение, с искане за проверка на законосъобразността на извършваното видеонаблюдение и заснемане в затворен жилищен комплекс в режим на етажна собственост „Апартхотел Р. В.“, намиращ се в курортен комплекс „Слънчев бряг“, състоящ се от жилищна сграда, разделена на три блока със самостоятелни входи, обособено дворно място, в което са изградени два ресторанта и басейн, детска площадка, паркинг.

Комисията е приела сигнала като жалба и е взела решение да бъде разгледан по същество.

Със Заповед №РД-15-16 от 13.01.2023г. на председателя на КЗЛД е възложена проверка по спазване на ОРЗД и на ЗЗЛД във връзка с обработването на лични данни на физически лица посредством система за видео наблюдение в посочената сграда.

Проверката е открита на 21.02.2023г., а резултатите от нея са обективирани в Констативен акт №ППН-02-170/20.03.2023г.

Комисията е уведомила страните за насроченото открито заседание и им е дала възможност да изложат становищата си.

При проверката е установено, че дружеството „М.Г.Пропърти Мениджмънт“ ЕООД е ангажирано с поддръжката на затворения комплекс въз основа на сключени договори със собствениците на самостоятелни обекти. Заинтересованата страна и жалбоподателят са сключили на 29.03.2019г. Договор за поддръжка на общи части, като в т.2 от договора жалбоподателят е поел задължението да охранява денонощно

обекта.

За изпълнение на договорните си задължения жалбоподателят е монтирал система за видеонаблюдение, състояща се от 17 броя камери, 3 броя записващи устройства и настолен компютър, на който се наблюдават изходящия образ в реално време и записите от камерите. Системата позволява идентификация на физически лица, но не позволява разпознаването им чрез осъществяване на достъп до база данни. Не се извършва предаване и запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалечено устройство (сървър, електронна поща или друго място за съхранение на данни).

Установено е, че в обхвата на камери №№1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 13, 14, 15 и 16 попадат части в комплекса, предназначени за общо ползване – фоайета, стълбища, асансьори, ресторантите, барът и басейнът в комплекса, вътрешният паркинг и детската площадка. Видеонаблюдението не засяга самостоятелните обекти – апартаменти и ателиета, включително и апартамента на заинтересованата страна, находящ се на втори жилищен етаж във втория блок (вх.Б). КЗЛД приема, че видеонаблюдението се осъществява с цел охрана и превенция на нарушения и попада в хипотезата на чл.6, §1, буква «б» (обработването на личните данни е необходимо за изпълнение на договор, по който субектът е страна), буква «в» (обработването е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора) и буква «е» (обработването е необходимо за целите на легитимния интерес на администратора, който е преимуществен пред интереса на субекта на данни) от ОРЗД. Установено е, че в обхвата на камери №№8, 9, 11 и 12 попадат и части то съседна сграда извън комплекса, включително балкон и прозорец, част от улица пред комплекса, прилежащи тротоари и част то сгради, разположени на срещуположната част от улицата. Тези обстоятелства не се оспорват от жалбоподателя. КЗЛД е приела, че видеонаблюдението чрез тези камери е в нарушение на принципите за законосъобразност и свеждане на обработването на личните данни до минимум съгласно чл.5, §1, букви „а“ и „в“.

След постановяване на оспореното решение, жалбоподателят е изпълнил разпореждането да препозиционира камерите, наблюдаващи и заснемащи обекти извън затворения жилищен комплекс, за което е уведомил КЗЛД с писмо от 07.03.2024г. с приложени към него доказателства: Протокол за извършена настройка на средства за видеонаблюдение, екранни разпечатки и диска със записи от камери №№8, 9, 11 и 12.

Правни изводи:

В изпълнение на правомощията си по чл.168, ал.1 от АПК съдът извършва пълна проверка за законосъобразност на административния акт на всички основания по чл.146 от АПК, като не е ограничен от основанията, посочени от оспорващия.

1. Решението е постановено от КЗЛД в рамките на нейната компетентност по чл.38, ал.3 от ЗЗЛД. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в законен състав и с мнозинство съгласно чл. 9, ал.3 от ЗЗЛД.

2. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити.

3. При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения. Основното възражение на жалбоподателя, че КЗЛД е излязла извън предмета на жалбата, с която е била сезирана, допускайки съществено процесуално нарушение, е неоснователно.

Заинтересованата страна Ц. К. не е ограничил оплакванията си само до наблюдение на неговия апартамент, а е изложил твърдения за незаконосъобразно видеонаблюдение въобще на целия комплекс и е поискал цялостна проверка относно защитата на личните данни на етажните собственици в комплекса. Именно в рамките на цялостната проверка е установено, че се извършва видеонаблюдение на обекти извън затворения комплекс, с което се нарушават права на трети лица.

Въпреки че няма оплакване от заинтересованата страна, свързано с видеонаблюдение извън затворения комплекс, КЗЛД като орган със специална компетентност разполага с правомощията по чл.58 от ОРЗД и чл. 12, ал.4 от ЗЗЛД да се самосезира и да извършва служебни проверки. А. на жалбоподателя, че КЗЛД действа като особен орган, натоварен със задачата да разреши спор между подателя на жалбата и администратора на лични данни, е лишен от всякаква законова опора. Въпреки че провежда открито заседание с изслушване на страните, КЗЛД не е особена юрисдикция, тя провежда административно, а не правораздавателно производство. В административния процес водещ е принципът на служебното начало - както в производството пред административния орган, така и в производството пред административния съд - за разлика от принципа за диспозитивното начало, характерен за гражданския исков процес. При подаден сигнал или жалба, КЗЛД като надзорен орган не е ограничена до предмета на жалбата, а дължи пълна проверка на всички обстоятелства в хода на образуваното административно производство. При установено нарушение при обработването на лични данни, обект на защита е всеки засегнат субект на лични данни, е не само този, който е подал сигнала до КЗЛД.

Пропускът на КЗЛД да отбележи в т.2 в разпоредителната част на административния акт, че е действала служебно в изпълнение на правомощията си по чл.58 от ОРЗД, не представлява съществено процесуално нарушение. Съдът преценява като съществено това нарушение, което е от значение за формиране волята на административния орган и се отразява на крайния административен акт – т.е., такова нарушение, което ако не бе допуснато, крайният резултат от акта би бил различен. Изричното посочване на правомощията по чл.58 от ОРЗД не би променило по никакъв начин изводите, до които е достигнала КЗЛД и не би имало отражение върху крайния резултат.

В случая КЗЛД е упражнила правомощията си в съответствие с принципа за служебното начало, утвърден в чл.9, ал.2 от АПК – административният орган събира всички доказателства и когато няма искане от заинтересованата страна, и в съответствие с принципа за истинност, утвърден в чл.7, ал.1 и ал.2 от АПК - административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая.

4. Оспореният административен акт е постановен в съответствие с материалноправните разпоредби на закона.

Съгласно чл.4, § 2 от Регламент 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 6, §1, б. „а“-„е“ от ОРЗД са указани изрично и алтернативно основанията за обработване - само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а)

субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В случая става въпрос за обработване чрез записване на личните данни на трети лица, попаднали в обхвата на видеонаблюдението на обществени места – улици и тротоар, и имоти, върху които администраторът на лични данни няма вещни права, нито има никакви задължения, свързани с тях. Съответно основанията по чл. 6, §1, б. „а“- „д“ от ОРЗД са неприложими.

Основанието по чл. 6, §1, б. „е“ от ОРЗД е приложимо, но в случая не е налице, доколкото не може да се приеме, че видеонаблюдението на места извън комплекса е необходимо за легитимните интереси на администратора на лични данни. Наблюдението на улицата и прилежащия тротоар, както и на части от съседните имоти, не е пряко свързано с охраната на затворения жилищен комплекс, която следва да се ограничи до имотните му граници, следователно то се явява прекомерно и извършвано в нарушение на принципа за свеждане на обработването до минимално необходимото за постигане на целите на администратора – чл.5, §1, б. „в“ от ОРЗД, а съответно и в нарушение на принципа за законосъобразно и добросъвестно обработване - чл.5, §1, б. „а“ от ОРЗД.

5. Оспореното решение е в съответствие с целите на ОРЗД и ЗЗЛД да гарантират защита на физическите лица от неправомерно обработване на данните им и ги постига чрез даденото разпореждане на основание чл.5, §2, буква „г“ от ОРЗД. Обстоятелството, че разпореждането е доброволно изпълнено от жалбоподателя, независимо че административният акт е оспорен, не обосновава отмяната на административния акт, тъй като няма отношение към преценката за законосъобразността му.

Не са налице отменителни основания по чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу административния акт се отхвърля.

Разноски:

При този изход на правния спор разноските са в тежест на жалбоподателя. На основание чл.143, ал.3 от АПК жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определен съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, Административен съд София-град, 38 състав,

**РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „М.Г.Пропърти Мениджмънт“ ЕООД срещу Решение № ППН-02-317/14.06.2022г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „М.Г.Пропърти Мениджмънт“ ЕООД да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: